

3. KUKATKO

Josefodolské divadelní jaro
7 - 9.5. 2010

J.K.TYL, JOSEFŮV DŮL

20. ROČNÍK KRAJSKÉ POSTUPOVÉ PŘEHLIĐKY VENKOVSKÝCH DIVADELNÍCH SOUBORŮ „JOSEFODOLSKÉ DIVADELNÍ JARO 2010“

Slovo poroty

předobrazem operety. Bozkovský soubor má výhodu v dobré hudebně doprovodné složce (duo klavír - housle) a je evidentní, že nastudování písní byla věnována pečlivá příprava. Je ovšem třeba – zvláště na zájezdu – zkontrolovat poměry sálu, aby elektroakustický efekt klavíru nepřehlušoval živý zpěv. Jednotlivé postavy hry byly autorem šity přímo na tělo původním představitelům, ale i noví herci – byť typově odlišní – si ve svých rolích povětšinou našli svůj

adekvátní výraz. Režisér Jiří Doubek se nepokoušel o originální řešení, vyšel jak ze značně podrobných autorských scénických poznámek, tak i zřejmě ze znalosti inscenace z Ořechova. Toto nevnímáme jako chybu, spíše bychom očekávali větší rozehráni v bohatším aranžmá postav na jevišti, které se ve stísnějším prostoru mnohdy i překrývaly. Nejtěžší ale bylo naplnění žánru vaudevillu, kde je nutné těsné provázání mluvených a zpívaných částí. Ve stříhových scénách komentářů Stely k ilustrujícím obrazům vadily dlouhé prodlevy v celkovém temporytmu. Bozkovská „Babička v trenkách“ je inscenací, která se publiku bezesporu líbí, a jsme přesvědčeni, že se tak děje po zásluze.

Rudolf Felzmann

Rádobydivadlo Klapý uvedlo komedii (či spíše grotesku) sovětského „perestrojkového“ autora Nikolaje Koljady *Slepice* (v ruském originále *Kurice*). Soubor svým odvážným dramaturgickým

počinem se vrátil k autorovi, který patří do skupiny (bohužel dnes neprávem opomíjených) sovětských autorů, kteří dokázali pojmenovávat svou zkušenost ze života společnosti nesmírně bystrým pohledem a s přesností, kterou je jim možno až závidět. V programu se mluví o zasmrádlé stojaté vodě společnosti a hlavně o prázdnotě, která byla „soudruhy nalajnována“. Kdyby inscenace splňovala jen to, stala by se další v řadě „kritických“ inscenací o době minulé (jak dnes „odvážné“!). Ale hra, jak bylo i poznamenáno, mluví i o

prázdnotě

A to už je

prázdnotě lidských duší, o prázdnotě lidského bytí. zatraceně jiný kalibr! Režisérovi Ladislavu ano, ten se směje, ale řečeno Gogolem, sobě s prázdnotou a užvaněnou zoufalostí, kterou o Hercích a Divadle, ale toto Divadlo je žijeme dnes. To, že se to inscenátorům smích skrze slzy se jim povedl. Nermalou čem mluví, jsou brilantní ve své profesi a groteskních lapálích věrohodní. Představení divák to tak vnímal. Nezbývá než souboru

František Hromada

Pozvánka:

Divadelní studio Josefa III. Kunratice u Cvilkova

TAK TAKHLE TO BYLO aneb ŽIVOT JE JEN NÁHODA od Pavla Němce

Zvuk a hudba: Rudabi	Hrají:	
Text sleduje: Bára Rotišová	OPOŽDĚNÝ DIVÁK	Karel Minařík
Režie: Bohuslav Bartoš j.h.	DIVÁK	Petr Suchý
	HOMELESS	Bohuslav Bartoš j.h.

SLOVO O HRĚ.

Trochu černá skorokomedie o vztahu a osudech dvou cizích lidí, kteří se náhodou potkají. Takové náhodné setkání mohlo nastat včera, může nastat dnes, může přijít zítra, může se přihodit každému z nás. A co když se k tomu přidá manipulace jednoho člověka druhým? To pak jde veškerá legrace stranou.

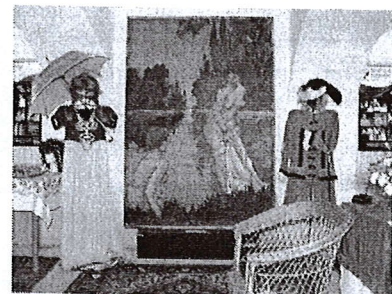

Na filmové představení přijde bezdomovec a obsadí jedno místo. Další příchozí divák má na toto místo vstupenku. Bezdomovec ho po delší rozepři pustí a v době, kdy v promítání nastane technická závada, začne diskutovat s dalším divákem. Popisuje mu svůj osud a přiměje ho k tomu, aby společně s ním jeho životní příběh předváděl. Divák je tak zatažen do příběhu, v němž se dozvíme, jak se bezdomovec různými a často nekalými triky dostal na vrchol, z něhož pak ho jím oklamaní lidé rovněž podobnými triky nakonec dokázali svrhnout, takže se ocitne tam, kde je teď. Mezi tím si v rámci předváděného příběhu oblékne divákovu saku, v něm najde nejen peníze, ale i doklady a vstupenku na představení. Sedne si na jeho místo a vlastně tak zaujme i jeho místo v životě a diváka pošle, ať se teď sám stará, jak z louže ven.

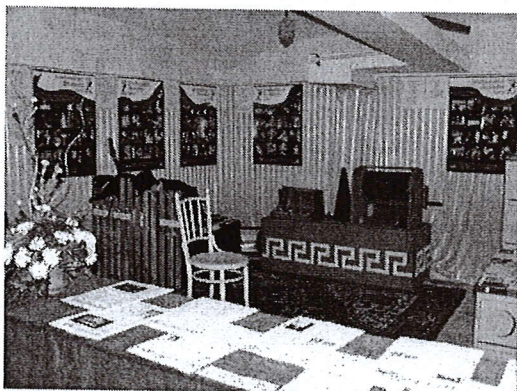
Výstava zahájena!

Je pátek 7. května 2010. Není pozdní večer, je však přehlídkový čas. Je spíše podvečer prvního přehlídkového dne, doba zklidnění mezi prvním a druhým představením a do výstavní síně se trousí desítky zvědavců, aby byli svědky zahájení výstavy. Jmenuje se Jak šel čas a je věnována historii místního divadelního souboru J.K. Tyl. Dva vousatí divadelní nadšenci Ing. Jiří Řeřicha a MUDr. Karel Stuchlík s řadou dalších, kteří pomáhali, zřídili tuto podivuhodnou expozici u příležitosti blížícího 65. výročí souboru a rovněž posledních devatenácti ročníků josefodolské přehlídky.

A co zajímavého je na výstavě možno shlédnout?

Po vstupu nás na stole přivítá několik alb s fotografiemi mapujícími více než šest desetiletí místní divadelní historie. Vlevo od vchodu ve výklenku neustále běží na monitoru expozice přibližně 500 černobílých i barevných fotografií rovněž z minulosti souboru. Na druhé straně, vpravo od vchodu, má každý možnost si prohlédnout dávné i nedávné výtisky přehlídkového periodika, které od svého vzniku několikrát měnilo název. Ale to už nás vítá dvojice koupajících se nahých žen. Malba na plátně tvoří kulisu, která je jednou z nejstaších exponátů na výstavě. V pravém výklenku lákají hudební nástroje. Za nimi, na peci, která hrála v upravené Ladově pohádce Líný Honza, jsou k dispozici další písemné a obrazové materiály. V rohu nás zve divadelní technika zastoupená několika zajímavými exponáty, od hlásné trouby přes mechanické zařízení vytvářející zvuk větru či meluzíny, chcete-li, až po modernější, elektrifikovanou zvukovou a osvětlovací techniku. Na stěnách je k vidění třináct velkých panelů, které na fotografiích a v krátkých komentářích zachycují dvě desetiletí josefodolské přehlídky od roku 1991.

Kdo si prošel celou výstavou, tak poznal, že skutečně tudy kráčely divadelní dějiny. Ty místní.

Radim Podrazký

Děkujeme NADACI PRECIOSA za finanční dar, který významně podpořil Josefodolské divadelní jaro

Za podpory Ministerstva kultury ČR, Obce Josefův Důl, KÚ Libereckého kraje a manželů Verhoefových. Redakce Kukátka: Hanička Dohnalová, Radim Podrazký, Karel Stuchlík, Roman Štátný <http://www.divadlojosefuvdul.cz>

